

۲۰۱۱/۰۸/۲۲

ارسالی جمشید (یما)

حکمتیار همواره مخالف روند صلح در افغانستان بوده است!

آقای حکمتیار که خود در فربه سازی ترویزم و دوام جنگ در افغانستان شهرة خاص و عام میباشد و همواره بزرگترین سد و مانع در روند صلح بوده است. چنانچه نامبرده در دوران جهاد نیز با نزدیکی که با سازمان استخباراتی آی اس آی داشت اهداف و مقاصد آن سازمان را در افغانستان عملی می نمود و قبل از ورود مجاهدین به شهر کابل و آغاز جنگ های داخلی وی بخاطر کسب قدرت عجولانه وارد کابل شده و قسمت هایی از ادارات دولتی را به کمک یک تعداد از بقایای رژیم سابق در اختیار خویش قرار داد و عامل اصلی جنگ های داخلی در افغانستان شمرده میشود. حتی با آنکه در دوران حکومت تنظیمها صدارت افغانستان برای وی اختصاص داده شده بود برای مدتی وارد کابل شد ولی دوباره این پست را هم قبول نکرد و به نظر میرسد که وی صرف چوکی ریاست جمهوری افغانستان را قبول دارد و به کدام سمت دیگر علاقمندی ندارد. سیاست های وی همواره به اساس فاصله گرفتن اقوام از یکدیگر، تفرقه اندازی، عملی نمودن سیاست های نظامیان پاکستانی در کشور، مخالف روند صلح و ... بوده و محال است با چنین طرز تفکر و دید بتوان افغانستان به سوی شگوفایی و کامگاری را سمت و سو داد.

موصوف طی ده سال گذشته در کشورهای پاکستان و ایران دفاتری را ایجاد نموده و به کمک آنها فعالیت های تخریبی و تروریستی خویش را در افغانستان عملی نموده و مخالف پالیسی های نظام کنونی در کشور است. در حالیکه یک تعداد از سران طراز اول حزب اسلامی شامل اعضای کابینه دولت افغانستان با درک حقانیت دولت جمهوری اسلامی افغانستان و اینکه دوام جنگ جز تباهی و بربادی چیز دیگری را در قبال ندارد در یاری و کمک مردم افغانستان سهم فعال دارند. **ولی به اصطلاح عام مرغ آقای حکمتیار همچنان یک لنگ دارد و با یک دنده گی و سماجت همچنان مخالف صلح و ثبات در افغانستان است.**

نامبرده در این اواخر اظهار داشته است که آزادی نصیب ما نیست، چنانچه ۹۲ سال قبل انگلیس و ۲۲ سال پیش شوروی ها را شکست دادیم حالا هم باید تمام افغان ها دست برداری با هم داده در مقابل دشمنانی که افغانستان را اشغال نموده اند در سراسر افغانستان با ایشان و غلامان شان به دفاع از آزادی و استقلال مجاهدت نماییم.

حال مکنی می نمایم به اظهارات آقای حکمتیار: حضور فعلی جامعه جهانی در افغانستان بخاطر از بین بردن هراس افگنی و محور تروریسم بوده که از مجاری سازمان ملل متحد و قانونی به افغانستان آمده اند ولی انگلیس ها و روس ها بخاطر اشغال وارد افغانستان شده بودند و این تفاوت را مردم افغانستان به خوبی میدانند. اگر فرضاً به خواست آقای حکمتیار نیروهای خارجی از افغانستان خارج شوند دوباره جنگ های داخلی شعله ور شده و حکومتی مانند طالبان سیطره سیاه خود را در افغانستان خواهند گستراند چرا که در حال حاضر نیروهای امنیتی افغان به تنهایی قادر به تأمین امنیت کشورشان نیستند. امیدواری ما هم این است که روزی بعد از تجهیز، ارتقای کیفیت و کمیت نیروهای امنیتی افغان نیروهای خارجی از افغانستان بیرون شوند. ولی طوریکه دیده میشود عطش آقای حکمتیار آنقدر زیاد است که میخواهد دوباره جنگ های داخل شهر کابل را سازماندهی نماید طوریکه در زمان حکومت اسلامی از مناطق چهارآسیاب روزانه صدها راکت بالای شهر کابل کورکورانه پرتاب می نمود که باعث کشته شدن و کوچ هزاران تن از باشندگان کابل گردیده بود.

پس مردم افغانستان طوریکه حالا هم دوست و دشمن خویش را به صورت درست تشخیص داده و میدانند که گروه های افراطی مانند طالبان، حزب اسلامی و ... دیگر جایگاهی در افکار عمومی ندارند و این گونه اظهارات فریبنده هم جایی در دید فعلی جامعه ندارد و یاهو سرایی حکمتیار هم دیگر بی مفهوم و میان تهی است.

پایان

دیانو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاین تاسو په درنښت همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادښت: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ